

**DE TOATE
PENTRU TOTI**

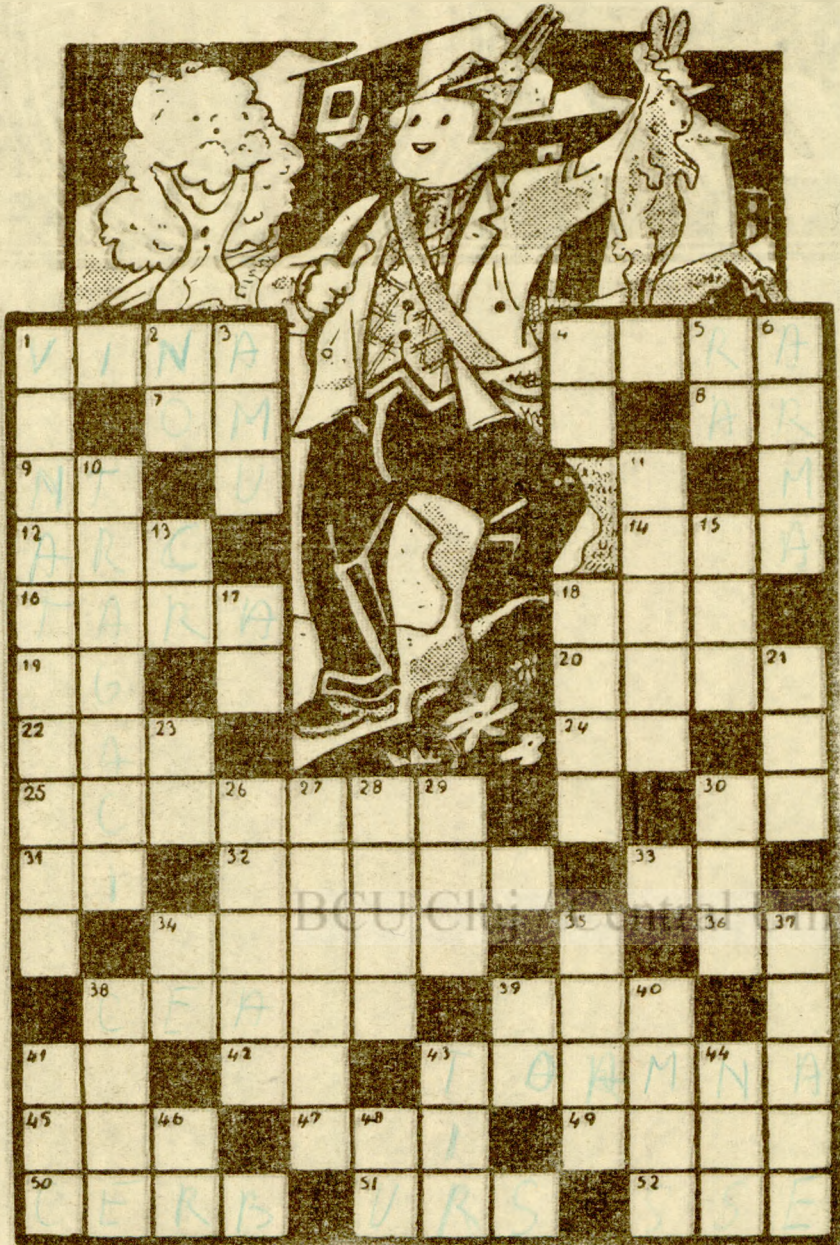


In Africa septentrională, o patrulă italiană de recunoaștere, a descoperit și făcut prizonier pe pilotul unui avion englez care fusese doborât cu câteva zile înainte.

O ORA de DISTRACTII

PSEUDOKYNETICOS

ZEI



ORIZONTAL: 1) A ucide animalele. 4) Nasturele dela teava puştii ce serveşte la ochit. 7) Impuşcă cu

mult sânge rece animalele sălbatice. 3) Măsură. 9) Nota traducătorului. 12) Armă ce se întrebuinţa de primitivi la vânătoare. 14) Izvor în Algeria. 16) ...de dincolo de negură, lucrare a d-lui M. Sadoveanu, în care sunt inserate minunate poveşti vânătoareşti. 18) Garanţie. 19) Rege al Basanului (bibl.). 20) Sfânt la catolici. 22) Distanţat. 24) Literă slavă. 25) Aşa cum e vânătorul când pleacă la vânat. 30) Sfântul Părinte. 31) Conjuncţie. 32) Vânătorul care se întoarce cu tolba plină. 33) Arată direcţia vânătorului. 34) Pasăre de hântă foarte căutată de vânători. 36) Terbiu. 38) Piscul Carpaţilor Moldovei. 39) Comandanţi turci. 41) Notă. 42) Pronume. 43) Sezonul negru al animalelor sălbatice. 45) Oraş în Somalia italiană. 47) Oraş în A. E. F. (Cead). 49) A impuşca mortal un animal. 50) Mândria pădurilor: supleţe şi naivitate. 51) Vânatul lor cere adeseori curajul de a-l înfrunta în propria-i vizuină. 52) Sud-Sud-Est.

VERTICAL: 1) De vânătoare. 2) Lac în Sudan. 3) Acum (Mold.). 4) Pronume. 5) Soare egiptean. 6) De vânătoare sau de război. 10) Pe el vânătorului îi tremură mâna de multe ori. 11) Vânător uriaş transformat de Diana în constelaţie. 13) Crom. 15) Vânătoare (Olt.). 17) Interval între două sezoane vânătoareşti. 18) Când vânătorul nu nimereste ţinta. 21) Strigăt de năvală, cu care gonacii scot fiarele pădurii în lumină. 23) Rhodiu. 26) Apariţiune. 27) Compune corola unei flori. 28) Afluent al Trotuşului. 29) Cetate bi-

blică. 30) Te depărtezi, încetul cu încetul, de el şi te afunzi tot mai adânc în pădure în căutarea vânătorului. 34) Şea. 35) Un piccolo prompt şi conştiincios al vânătorului. 37) Breiu. 38) Sburătoare sălbatice, căutate de vânători pentru carnea lor gustoasă. 39) Alfa şi Omega. 40) Pășune. 41) Parcul cu peşti şi raţe sălbatice. 43) Arla de a trage la ţintă, în care sunt verşai vânătorii. 44) Nord-Nord-Sud. 46) Sau. 48) Pronume.

Fuziune de cuvinte geografice

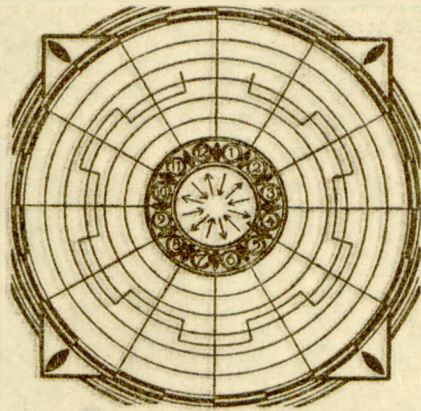
Se dau următoarele grupe de cuvinte:

1. Lac-fata. 2. Baia-Ra. 3. Naram-oi. 4. Geanta-Rin. 5. Satan-Cont. 6. Urali-asta. 7. Lenta-oi.

Din literele cuvintelor din fiecare grupă obţineţi cuvinte cu următoarele semnificaţii: 1. Oraş în România. 2. Ţară în Asia. 3. Ţara în Europa. 4. Ţară în America. 5. Oraş în România. 6. Continent. 7. Ţară în Europa. Iniţialele vă vor da un oras în România.

Bastionul revelator

Plecaţi dela fiecare cerc în care este înscrisă o cifră şi așa așezați în cele șase spații — dela cifră spre extremitate — cuvinte să răspundă la semnificațiile de mai jos. Citind literele două câte două cuprinse în linia bastionată ce traversează aceste spații, veți afla numele a patru masivi stâncosi europeni.



1) A scotoct. 2) Oraş lângă Varna, pe Marea Neagră. 3) A rezolva dintr'odată (fig.). 4) Nume ce şjanta Scriptură dă duhului ispititor. 5) Frământare cu mintea. 6) Mic ca dimensiune sau volum. 7) Peperi galbeni (Mod). 8) Impresiune satisfăcătoare. 9) Leagă America de Sud cu cea de Nord. 10) Un fel de dare ce a fost desfiinţată prin reforma lui Const. Mavrocordat (od.). 11) A ieşit la lumină. 12) Naită (Mold).

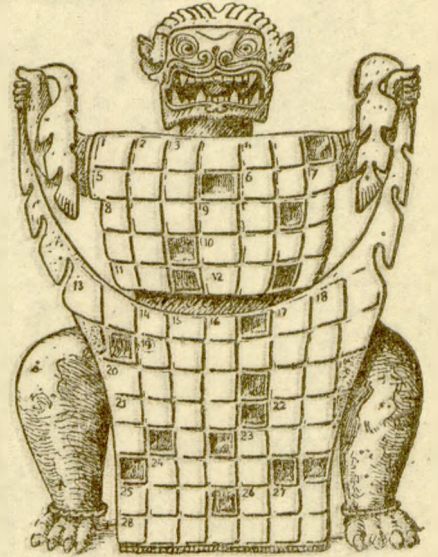
Deslegările jocurilor din Nr. preced

IN VINO VERITAS: Ratafia, Nysa, nas, zasc, arac, auriu, yo, felinar, ic, roş, mici, Faca, a, u, Gram, 1, vârtos, ie, cm, trac, o, ton, inimă, ana, beat, bem, sp, aas, lana, op, MS, Satis, a, i, acciz, na, bun, so, t.

CUTU: Cerber, griv, ogar, Argus, papadie, sta, olaci, cu, ec, i, n, gil, cat, u, rio, cote, beat, cacao, urşi, ana, n, ml, agatirs, odo, r, e, lim, pod, aflua, o, sgardă, l, os.

EVANTAIUL: Spirit, risipă, temere, statut, granit, neclar, flagel, Begira, Odisee, godină, labial, amenda, incult, bengal, iuteala — Pietrele Doamnei.

ORIZONTAL: 1. Zeu dezonat de Jupiter, fiul lui, și a cărui domnie pe pământ e considerată ca „vârsta de aur”. 5. Hipo (prefix). 6. Zeița abundenței la Romani. 8. Locuință. 10. Zeiță egipteană, personificarea primei civilizații egiptene. 11. Loc în Sudan. 12. Măsură japoneză. 13. Supape. 17. Numele templelor japoneze. 19. Monștrii fabuloși feminini



care transformau în piatră orice la care se uitau. 20. Peste de mare. 21. Zeul războiului la greci. 22. Chitară turcească. 23. Campioni. 24. Zeu în Mitologia scandinavă. 25. Amiral venețian (m. 1792). 26. Zeița aurorei. 28. Zeița morții.

VERTICAL: 1. Zeu frigian. 2. Zeul medicinei, al artelor și al poeziei. 3. Văcăria mării. 4. Diplomat francez, asasinat la Roma în 1818. 7. Numeral. 9. Regimul în Nigeria. 14. Asociația generală a inginerilor români. 15. Zeul grec al mării coresp. lui Neptun. 16. Zeiță greacă a discordiei. 17. Zeul zeflemelii. 18. Fi în Banat. 20. Zeul turmelor și al naturii. 23. Oraș în Franta. 24. Râu în Rusia. 25. Si (franc.). 27. Doi covrigi.



Un labirint de enigme pasionante. O capodoperă de strânsă logică detectivă, la care colaborează fermecătoarea Marylena Gaynor, descoperitoare erorito din ascensor.

16 Lei — 244 pagini.
La chioșcuri, librării și în gării



În jurul faimosului general Suivarov al aghiotantului său, pana marelui romanțier A. Dumas a dramatizat un vâlmășag de cele mai puternice pasiuni și trufie, dragoste, eroism, crimă, trădare, răzbunare, în această splendidă povestire istorică ce cutremură și captivează

9 LEI — 112 PAGINI
La chioșcuri, librării și în gării

MIRACOLELE POLIȚIEI JAPONEZE

Un om, îmbrăcat simplu, trece pragul ușii principale a uneia din acele complicate clădiri cari în Japonia poartă denumirea de „chomé”. Nimic bător la ochi în înfățișarea lui: e îmbrăcat în obișnuitul costum european, poartă ochelari cu șnur și arată să aibă între 35 și 40 de ani. Pare să fie un burghez din Osaka, un comerciant ca atâția alții.

Sunt orele unsprezece, dimineața, timpul clasic în lumea întreagă pentru întâlnirile de afaceri. Agentul polițienesc care stă la intrarea în „chomé” nu e bănuitor, totuși, politicos, întreabă pe vizitator, care es scopul vizitei sale.



Una din principalele griji ale poliției japoneze este ajutorarea de moștenitorilor soartei. Iată un cerșetor orb care primește zilnic porția de mâncare și pâine

Nepăsător, acesta răspunde că vine să vadă pe domnul X, negustor de covoare și atunci, foarte gentil, agentul îi arată că magazinul d-lui X se află la stânga, în pasajul al doilea din pavilionul No. 4.

La câteva minute după ce individul necunoscut a intrat să caute pe negustorul de covoare, un inspector de poliție se prezintă portarului dela pavilionul No. 4 și-l întreabă dacă o persoană îmbrăcată în gris, cu ochelari, înaltă de circa un metru și cincizeci, cam în vârstă de patruzeci de ani, cu aspect de paznic comerciant, care căuta pe d-l X, negustor de covoare, nu cumva, din întâmplare, se rătăcise.

Portarul, după o clipă de gândire, răspunde că da, se poate să se fi rătăcit, deoarece până atunci, nimeni nu intrase în magazinul negustorului de covoare.

În mai puțin de două minute, telefoanele poliției impart instrucțiuni precise și toate ieșirile „chomé-ului” sunt supravegiate cu strictete. La cinci după amiazi, când vizitatorul socotit că se

rătăcise se pregătia să părăsească haotica clădire, un agent în civil îi pune delicat mâna pe umăr și-l roagă să-l urmeze, liniștit, fără să facă sgomot și scandal.

Nu se știe încă nimic despre el, nici măcar cine este: după toate probabilitățile va fi vinovat, dar deocamdată e bănuț.

După câțva timp, se descoperă că într'un mare apartament din al optulea pavilion situat în pasajul al unsprezecelea, văduva unui bancher fusese asasinată. Casa era într'n hal fără de hal și prădată. Dar vinovatul a fost prins cu câteva ore înainte de a se fi aflat săvârșirea crimei. Asasinul ascunsese banii și bijuteriile furate de jur împrejurul picioarelor, în niște ciorapi lungi de mătase: era individul oprit în pragul „chomé-ului”.

Un alt caz: La Tokio se furase bicicleta unui medic, lăsată pentru moment în stradă. În orice oraș din lume, bicicleta ar fi fost pierdută pentru totdeauna. Dar nu și în Japonia unde medicul prădat se prezintă să depună o plângere la poliție. Șeful postului chiamă prefectura la telefon și descrie bicicleta. Furtul a fost săvârșit la amiazi și, la șase seara, un agent vine la locuința medicului pentru a-i preda bicicleta.

Cum s'a putut face o anchetă atât de repede? Toate posturile „chomé-urilor” din Tokio fuseseră înștiințate. Orice locuitor care dimineața ieșise fără bicicletă, iar seara, la înapoiere, avea una, a fost supus unui interogator. Și aceasta, deși în Tokio există peste un milion de biciclete!

Secretul unor asemenea succese constă în sistemul de poliție cel mai perfecționat din lume care se practică în Japonia de vreo trei sute cincizeci de ani. A fost introdus în 1602, de dinastia Șogunului Tokugawa, adevăratul stăpân al țării pe vremea aceea, alături de împărat, care reprezenta o putere pur simbolică. Șogunii, aparținând familiei Tokugawa n'a putut menține ordinea în Japonia decât controlând toate manifestările vieții publice. Intinseră, în lung și'n latul țării, o pânză deasă de polițiști, conformă cu viața japoneză. Această organizație servia mai cu seamă să demaște comploturile politice. Astfel, poliția știa tot ce cece se petrecea în țară.

Japonia modernă a păstrat sistemul de poliție al Tokugawilor.

Orașele japoneze sunt construite într'un chip ciudat. Nicăieri nu e atât de greu de găsit domiciliul cuiva ca la To-

kio, fiindcă, după un obicei vechiu, toți membrii unei familii se instalează în acelaș „chomé” care e un adevărat labirint. În jurul „chomé-urilor” se află obiceiul patru mari străzi unde prăvăliile își oferă mărfurile trecătorilor, în cea mai mare parte locuitori în aceeași clădire, care astfel devine o mică cetate, străbătută de numeroase străzi; la capătul fiecăreia din ele veghiază un polițist. Prin urmare, e cu neputință de ieșit din acest labirint de locuințe fără ca, vrând-nevrând, să nu fii văzut de agenți. Ei cunosc viața fiecărui locuitor, orele sale de muncă, mijloacele de existență de cari



Agentul polițienesc postat la intrarea imobilului, îl întreabă care o scopul vizitei sale

dispune, știe dacă are datorii și-i recunosc prietenii și dușmanii.

Trebuie să fie cineva nebun sau aproape nebun ca să comită o crimă în Japonia, și chiar un nebun n'are decât puține posibilități de a săvârși un gest ireparabil căci polițistul este și un psiholog care cunoaște reacțiunile și obiceiurile marelui familii ce i s'a încredințat în cercul „chomé-ului”. Dacă un locatar trece poarta, nervos, sau dacă abia se târăște, inspectorul se apropie de el și-l întreabă cu blândete: „Ai pierdut ceva?”. „Te-a jignit cineva?”. „Ai vreo remușcare?”.

Obicinuinta extremei politete și educația înăscută în orice japonez înlesnesc aceste anchete fără ca cineva să se ofenseze. Ele îngăduie și poliției să împlinescă una din cele mai nobile misiuni: ajutorarea nenorociților.

Somerul primește o ofertă de lucru, pâinea vine în casa flămândului, pomană în căminul săracului, fără ca cineva să întrebe nimic: polițistul însă a văzut și Statul, pe tăcute, a venit într'ajutor.

G. R. |

CĂRE ESTE ÎNFĂȚȘAREA

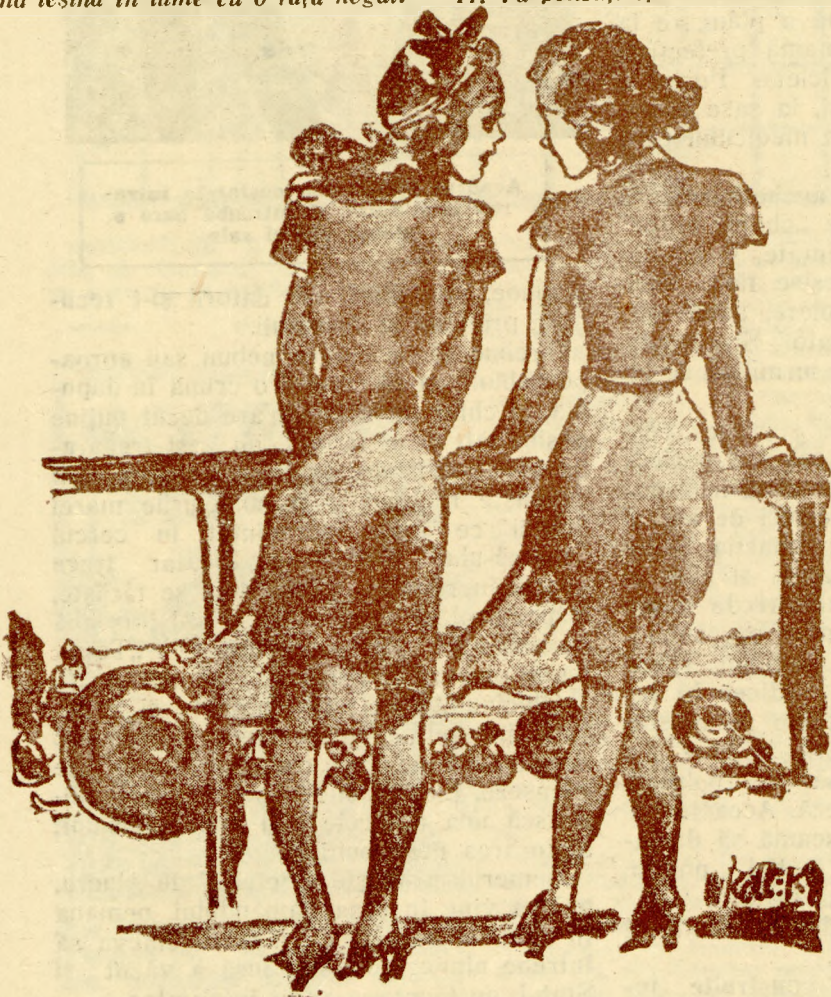
FAȚA DVS.

1. Incercați a ascunde un obraz murdar cu un strat gros de pudră?
2. Lăsați pe fața dvs. insulițe strălucitoare de cold-cream?
3. Vrând să păreți mai misterioasă vă creionați ochii atât de tare încât arătați ca smângălită cu luningine?
4. Aveți un nas strălucitor ca o oglindă?
5. Vă puneți nasul în evidență întrebându-vă o pudră albă?
6. Vi se umple dinții cu roșu de buze?
7. Sau acesta urcă deasupra buzei ca o mustață roșie?
8. Purtați gene artificiale atât de lungi încât se face vânt în jurul dvs. când clipiți?



**Nu-i plăcut să te distingi prin excentricitatea îmbrăcăminte
De multe ori aceasta constituie o adevărată mascaradă**

9. Intrebuințați tarduri de o mână — fără culoare și fără relief — față cu totul depărtată de natură? pentru că „nu e frumos să te fardezi”?
10. Sau mergeți la cealaltă extremitate ieșind în lume cu o față negată?
11. Vă pensați sprâncenele în așa



Purtați rochii transparente prin care vi se văd, în zare, coapsele până la șolduri

- hal încât ajung să arate ca o linie subțire de creion?
12. Necazurile zilei vi se imprimă pe fizionomie?
13. Puneți atâtea rimel pe gene încât e de ajuns o lacrimă pentru ca toată fața să vi se smângălească cu negru?
14. Rouge-ul vă stă pe obraz în pete mari și roșii de parc'ați avea febră?
15. Obicinuți să aplicați tard nou fără a-l șterge în prealabil pe cel vechiu?

GAMBELE ȘI PICIOARELE DVS.

1. Cusăturile dela ciorapi vă sunt strâmbe?
2. Când vă aplecați expuneți un mare spațiu gol între marginea ciorapului și gleznă?
3. Ciorapii vă cad și vi se fac armonică în jurul glesnelor?
4. Vă ridicăți mereu ciorapii în public?
5. Aveți găuri la călcăiele ciorapilor?
6. Pentru a împiedeca un ciorap să se desire, cârpiți numai capătul de sus al părții atacate?
7. Vă așezați ca fetițele, cu fustele deasupra genunchilor?
8. Faceți din capetele de sus ale ciorapilor niște rulouri mari ce se reliefează prin fustă?
9. Ciorapii vă sunt adesea mânjiți cu cremă de ghetă?

10. Încălțăminte dvs. este:
 - a) Tocită la tocuri?
 - b) Jupuită la vârfuri.
 - c) Nelustruită de multă vreme?
11. Purtați la pantofi fără vârfuri ciorapi cârpiți?
12. Obicinuți să ședeți cu vârful piciorului înăuntru?
13. Vă vârâți picioarele sub stințhia mesei pentru a vă vedea prinsă ca într-o capcană atunci când amfitrioana vă semnalul ridicării?
14. Obicinuți a vă incolăci picioarele de picioarele scaunului, ca mai-mutele?
15. Purtați tocuri înalte la costume sport?
16. Puneți pantofi cu tocuri joase la serate de parcă ar fi vorba să mergeți într-o excursie?

PĂRUL DVS.

1. Umblați cu părul „ticluit” așa cum ati ieșit dela coafor?
2. Il purtați tăiat scurt de tot ca în 1929?
3. Vă faceți o cărare la mijloc și apoi întindeți părul bine de o parte și de alta a feței?
4. Purtați pe frunte un cârlionț lipit ca senoritele la care acesta se asociază cu un trandafir în gură și un cuțit la ciorap?
5. Obicinuți ondulații pronunțate ce pot fi lesne confundate cu o perucă?
6. Lăsați peste tot o dără de ace de cap?
7. Sunteți deplin mulțumită cu un anumit gen de pieptănătură, taxând orice modă nouă de capriciu trecător?
8. Sunteți mereu cu mâinile în păr?

9. Aveți părul lătos sau cu vârful răsărtoare de parc'ați fi scăpat acum dintr'un naufragiu?

PĂLĂRIILE DVS.

1. Vă lăsați influențați de vânzătoare și cumpărați pălării excentrice cari nu vă aranjează cătuși de puțin pentru simplul motiv că sunt ultimul „strigăt al modei”?

CÂND SUNTEȚI INVITATĂ ÎN ORAS

1. Vă parfumați atât de tare încât cavalerul dvs. și-ar dori o mască de gaze?
2. Purtați:
 - a) cercei lungi, țigănești?
 - b) pălării mari, stânjenitoare?
 - c) ace de cap multe care vă cad mereu?
 - d) un rouge de buze gras?
 - e) rochii țepene și sifonabile?
3. Dacă e vorba să mergeți la dans purtați:



Rouge-ul urcă de zău ca

Puteți fi frumusețea orașului, wood; o tânără fată la primă păstreze bărbatul; o secretașă salariu — sau inima șefului. Ori șarea dvs. poate câștiga lumătoare favoarea dvs. atunci vă aflați pe trivnică, orice ați face va fi în seara. Examinați acest chestionar și cărei întrebări cu sinceritate. Păi 0 pentru Niciodată. 1 pentru Mda. 3 pentru Adesea. 4 pentru Totdeauna. tați rezultatele noastre pentru că Poate vă aflați pe drumul și de ce eșuați mereu!

- a) pantofi prea mari cari vă stânjenesc mișcările?
- b) pantofi prea strâmți cari fac din dans o tortură?
- c) o fustă scurtă care devine și mai scurtă când dansați?
6. Purtați o toaletă atât de ciudată încât a doua zi cavalerul dvs. va fi întrebat „Cine era aia” cu care ai ieșit seara trecută?”
7. Când cavalerul dvs. se întoarce acasă descoperă:
 - a) că haina îi e plină de pudră?
 - b) că gulerul îi e mânjit cu roșu?
 - c) că v'a împrumutat pieptenele și nu i-l-ați mai înapoiat?
 - d) că batista îi e pătată cu rimel?

MĂINILE DVS.

1. Vă lăsați unghiile să crească atât de lungi încât să rivalizeze cu sinistrelle ghiare ale lui Fu-Manchu?
2. Aveți pete de nicotină pe degete?
3. Obicinuți a bate toba cu degetele în tot ce vă iese în cale?
4. Întindeți cunoștințelor o mână umedă și moale?
5. Obicinuți a vă însoți conversația cu gesturi largi cari fac pe interlocutorii dvs. să se ferească în vituri?

Vă

DVS. DACA AVETI UNA?

6. Spuneți drept: nu vă mâncați unghiile?

7. Vă jucați incontinuu cu diferite obiecte — mâinile dvs. negăsindu-și niciodată astâmpăr?

IMBRĂCĂMINTEA DVS.

1. Vă îmbrăcați ca o copilă când sunteți destul de vârstnică pentru a avea o față de măritat?

2. Purtați rochii de culoare deschisă și ciorapi în nuanțe închise?

3. Vă lăsați fustele să capete lustru în spate de pe urma șederii?

4. Fustele dvs. au margini inegale ce vă dau un aspect șlampăt?

5. Aveți mania bijuteriilor false?

6. Vă place să purtați flori, mari, artificiale?

7. Purtați atâtea bijuterii încât arătați ca un pom de Crăciun?

8. Rochiile dvs. dau impresia că au fost cusute în casă de mâinile iubitoare ale mamei?

9. Vă trageți rochia mereu în

OBICEIURILE DVS.

1. Vă trageți mereu centura în jos, în public?

2. Vă faceți de lucru cu geanta atunci când vă simțiți stânjenită?

3. Vă proptiți cu coatele în masă?

4. Vă trântiți pe un scaun cu picioarele neglijent întinse în lături?

5. Vă îndreptați mereu umerii de la combinezon?

6. Purtați brățări care vă zângănesc pe mâini la fiecă mișcare?

LUCRURILE DVS.

1. Vă pudrați de cinci ani cu un acelaș pudră?

2. Căptușala poșetei dvs. este mânjită de rouge-ul de buze?

3. Interiorul poșetei vă e plin de praf de tutun?

4. Tigaretile pe care le oferiți au mirosul cosmeticelor dvs.?

5. Tineți în poșetă atâtea lucruri încât vă trebuiesc aproape cinci minute pentru a descoperi cheia dela apartamentul dvs.?

6. Sertarele dvs. sunt ca un cuib de vevertă, primăvara?

7. Batista dvs. e pătată de rouge de buze?

8. Cutiuta dvs. cu pudră compactă împrăstie un nor de pudră atunci când o deschideți?

SILUETA DVS.

1. Vă ascundeți rotunjimile în corsete prea drepte?

2. Vă înclinați puțin înainte pentru a masca un exces de corpulentă?

3. Permiteți siluetei dvs. să se lăbărteze în liniile acelea confortabile ale matroanei tomnatece?

REZULTATELE

Dacă aveți peste 700 de puncte: cea mai mare pedeapsă ce vi se poate da e să vă uitați în oglindă.

Dacă aveți între 700 și 450 puncte: Nici o speranță: Cum de-ați ajuns în halul acesta?

Dacă aveți între 450 și 350: Destul de rău. Nu prea aveți șanse să vă îndreptați.

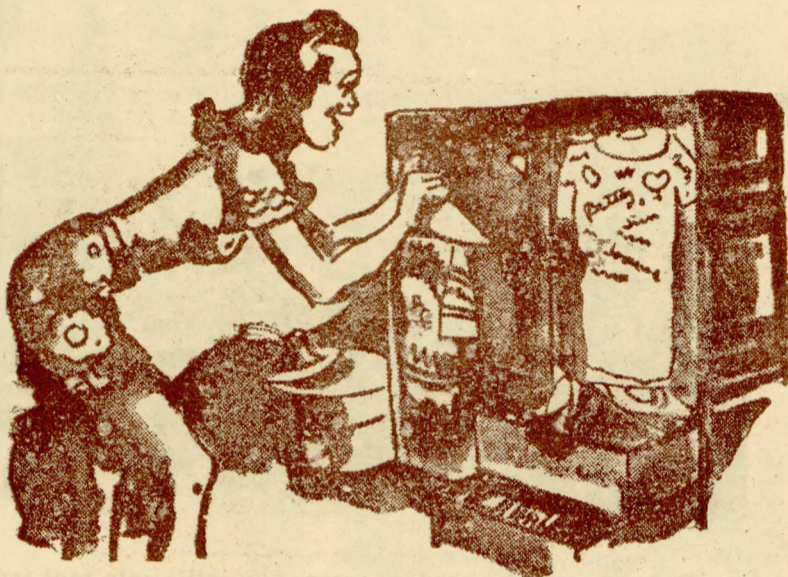
Dacă aveți între 300 și 200: Există puținică speranță pentru dvs. Luați măsuri cât mai e vreme.

Dacă aveți între 200 și 150 puncte: Binișor, dar nu mai grozav decât marea mijlocie.

Dacă aveți 150 și 50 puncte: Bine. Dar mai e loc pentru îndreptări.

Dacă aveți între 50 și 10 puncte: V-ați greșit cariera; ar fi trebuit să faceți cinema.

Dacă aveți între 10 și 0 puncte: Perfect. Trebuie să vă vedem mai înainte de a crede aceasta.



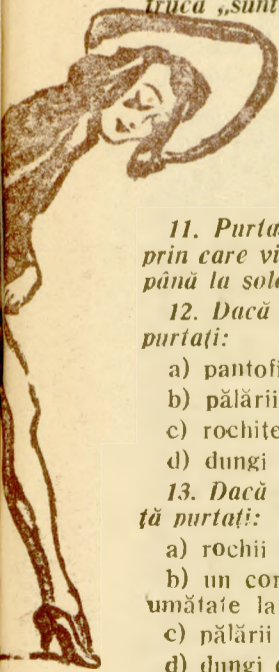
Femei cari numără mai multe ierni și veri decât vor să recunoască, continuă să se „deghizeze”, purtând rochii prea tinerești

de buze
supra bu-
mustață
de

privirile îndreptate spre Holly-
dragoste; o femeie care vrea să-si
care încearcă să obțină un spor de
v'ar fi telul și aspirațiile, înfăți-
hătălie. Dacă ea militează în
suceșului. Dacă vă e po-
cum stați. Răspundeți fie-
cinci feluri de răspunsuri.
foarte rar. 2 pentru Câteodată.
Adunați apoi punctele și cere-
vedeți cum cotați.
itei. Sau poate că veți descoperi

jos ca și cum aceasta ar sta să vă
sară spre talie?

10. Preferați culorile închise pen-
trucă „sunt mai portative”?



11. Purtați rochii transparente
prin care vi se văd în zăre coapsele
până la solduri?

12. Dacă sunteți înaltă și subțire,
purtați:

- a) pantofi cu tocuri înalte?
- b) pălării țuguiate?
- c) rochite până la genunchi?
- d) dungii verticale?

13. Dacă sunteți scundă și grăsu-
ță purtați:

- a) rochii ajustate?
- b) un cordon lat care vă taie în
umătafe la ecuator?
- c) pălării mari?
- d) dungii orizontale?

ciorapii și vi se fac armonică în jurul
glesnelor



Vă parfumați atât de tare încât cavalerul dv. și-ar dori o
mască de gaze

CUTREMURELE DE PĂMÂNT

S'au împlinit exact douăzeci de ani de când unul din numeroșii „savanți” americani, pe semne în lipsa unei inspirații mai fericite, profetiza nici mai mult nici mai puțin că în cursul lunei

sborul cu aceeași grabă. Caimanii se iviră la suprafața apei râului, scoțând mugete sinistre. După aceste trei manifestări simultane, animalele domestice (câini, porci, găini) arătară o frământare neo-



Cutremurul de pământ care a pustiit cele mai frumoase cartiere din San-Francisco. Incendiul a completat apoi distrugerea.

August 1920 o parte din Europa, Asia și Africa aveau să cunoască un cataclism cum nu se mai pomenise încă în istoria lumii.

Un savant-profet aducea chiar precizări: șaptezeci de vulcani stinși din regiunea Carpaților de miază-noapte — apocaliptică baterie de guri de foc — trebuiau să intre brusc în activitate și să provoace năruirea uci întregi părți a Europei centrale și balcanice, a Asiei mici și a tuturor posesiunilor din Africa de Nord.

Precizarea aceasta a avut darul să stârnească oarecare panică în Viena, Praga și Budapesta de unde — se spune — numeroase familii s'ar fi refugiat prin pădurile învecinate. Ceea ce însemna o încredere neprecupețită acordată pronosticurilor mult depărtatului profesor.

Rezultatul a fost, că în cele din urmă trâmbișata profetie s'a adăugat și ea nefârșitului lanț al atâtor mistificări ce de vro sută de ani încoace ne anunță dispariția globului nostru pământesc.

În țările unde cutremurele de pământ sunt evenimente la ordinea zilei, oamenii nu se înspăimântă pentru asemenea nimicuri.

Locuitorii unor atari regiuni sfârșesc prin a dobândi un simț special: ei presimt apropierea sguiderii. Și înșiși animalele, la fel cu ființele omenești, posedă facultatea de a presimți. Înțelegem prin aceasta că ele sunt înștiințate de producerea catastrofei prin semne ce rămân imperceptibile organismelor mai puțin antrenate și vom explica această frază reproducând aci amintirile personale ale câtorva încercați călători.

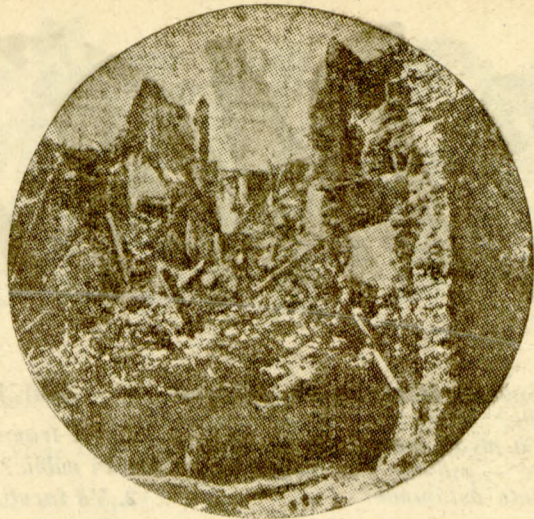
— Într'o seară, pe la orele cinci, — scrie Victor Forbin — când tocmai mă pregăteam să petrec noaptea într'un sat din interiorul Columbiei (America de Sud) întâmplarea a făcut să fiu martorul unor ciudate manifestări. Șerpii, cari abundă prin toate satele de-acolo, ieșiră pe negândite din văgăunile practice la temelile colibelor și se împrăștiară pe străzi. Viespele, ale căror cuiburi atârău de grinzile acoperișurilor, își luară

bișnuită și în sfârșit, ființele omenești, înștiințate și ele, la rândul-le, ieșiră din locuințe.

Apoi, deodată, pământul se sguidi atât de puternic încât m'am trezit aruncat jos, deoarece banca pe care sedeam se răsturnase. Când cutremurul încetă, nici o colibă nu mai era în picioare. Iar viața își relua cursul ei firese...

Odată, spune scriitorul Louis Bousnard, am avut prilejul să constat că organismul mult mai delicat al femeii înregistrează mai bine turburările sismice decât acela al bărbatului. Eram oaspele unui personaj cu vază din Guatemala, regiune deseori pustiită de cutremurele de pământ. Patru „senoras”, cinci „caballeros” și un singur străin (autorul acestor rânduri) luaseră loc în jurul unei mese.

Deodată, cele patru femei scăpară fufuriile din mâini și se năpustiră în stradă strigând: „Terremoto!”. Băbășii, șovăriră înainte de-a se repezi afară și, cu toate că nu înțelegeam câtuși de puțin rostul acelei fugi, mă hotărâsem totuși să-i imit renunțând cu părere de



În Iunie 1909, o parte din Gurile Ronului a fost nimicită de o violentă zguduire sismică. În orașelul Rogues numeroase case s'au dărâmat

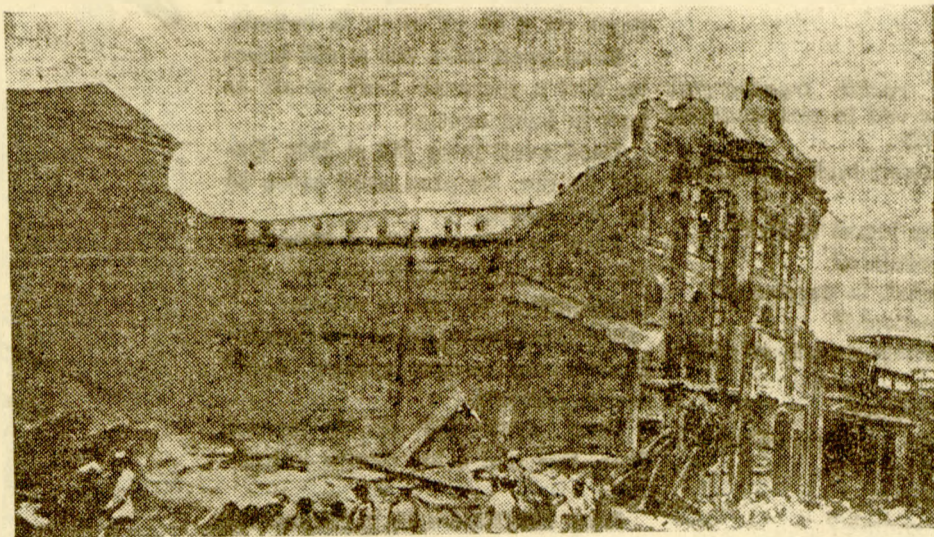
râu la un delicios compot de banane, când se produse adevăratul „Terremoto”: mobilele se răsturnară pe podea, odată cu un sgomot asurzitor de farfuri sparte. Am scăpat cu câteva cucuie în cap — pedeapsă meritată pentru lăcomia mea!”

Nu toate cutremurele de pământ se încheie cu pagube neînsemnate sau numai cu spaima trasă de oameni. Cercetând cronicile prăfuite ale secolului al XIX-lea, am putea enumăra o duzină de asemenea catastrofe cari au distrus din temelii orașe importante, fiecare născând între 50.000 și 100.000 de vieți omenești. Acum câțiva ani, capitala Guatemalei a fost bătută într'o zi de o serie neîntreruptă de sguideri cu care prilej au pierit mii de persoane. Prăpădul din San Francisco e încă viu în memoria multora dintre noi.

Pentru a reveni la precizarea profesorului american, trebuie să spunem că nu este anti-științific să se prevadă că eventuale cataclisme sismice ar putea, mai curând sau mai târziu, să răstoarne harta lumii, să astupe, de exemplu, strâmtoarea Gibraltar și să readucă Mediterana la starea ei de regiune lacustră pe care a avut-o până în perioada aceea denumită „vârsta de piatră”, ba chiar să distrugă istmul Panama și să despartă cele două Americi, nu printr'un canal cu stăvilare, ci printr'o mare, așa cum a fost de-alungul a zeci și sute de veacuri.

Anti-științific și necomenos este de a fixa o dată unui asemenea cataclism — și astfel să împiedecăm lumea de-a dormi liniștită.

G. R.



În ziua de 7 Iunie 1917, orașul San-Salvador (capitala republicii cu acelaș nume) a fost distrus de un cutremur de pământ

CA IN 1001 DE NOPTI



Zeci de cobre străjuiau tonele de giuvaeruri ale Maharadjahului de Mysore, care posedea cel mai mare număr de elefanți, lumina în fiecare seară a giorno un palat de o mie de camere și-și punea sclavele să servească mesuțe încărcate cu bunătăți la dispoziția oaspeților.

Maharadjahul de Mysore a murit prinți ai indiei. Venitul său anual subit, în vara aceasta, la vârsta de 56 de ani. Cauza a fost un atac de inimă.

Alteța sa Sri Krishnarajah Wadjar Bahadur, a fost întruchiparea ideală a sultanului din 1001 de nopți. El a avut la dispoziție o avere mai mare decât a lui Harun al Rașid și și-a putut înădăui un fast incomparabil pentru că el a adăugat minunile științei moderne la barbara splendoare a vechiului Orient. A fost unul dintre cei mai bogați

și pune la socoteală incalculabilele acumulări de diamante, perle, smaragde, rubine și alte pietre prețioase, într-o peșteră, unde nu putea intra decât el și câțiva preoți, maharadjahul avea tone întregi de nestemate, ce erau străjuite de o armată de cobre veninoase, sub supravegherea preoților brahmani. Trei indivizi cari încercaseră să se atingă de această comoară, sfârșiseră printr-o moarte îngrozitoare.

Procesiunile sale publice de sărbătoare religioasă deveniau desfășurări de orbitoare strălucire prin elefanții regali acoperiți cu aur și pietre prețioase. Uneori anărea și el pe câte un pachiderm parfumat și mai împodobit decât toți ceilalți.

Alteori, prințul străbătea străzile, călare pe un armăsar alb, sacru, în mijlocul unei procesiuni ce-ți lua ochii cu uniforme și turbanele strălucitoare și cu mătăsuri multicolore, cu iatagane scivitoare, lănci și mii de umbrele galbene și verzi, albastre, roșii.

Un martor ocular al procesiunii care a avut loc cu prilejul zilei de naștere a maharadjahului scria:

„Massa cortegiului se revărsa spre noi ca un adevărat puhoiu de lumină și culoare. Elefanții vopsiți și învăluți în draperii de aur înaintau cu pas solemn. Paznicii pe jos și călări; armăsari plini de neastâmpăr cu șei festive. Lăncierii cu turbane strălucitoare, culori și iar culori. Ca un fluviu de aur toptit, procesiunea teșia pe porțile palatului și părea interminabilă.

Dar în locul mesuțelor obicnuite la asemenea ocazii, bufetul era servit pe spinările suple și bronzate a trei sute de dansatoare, cari stau câte două ore ingenuchiate sub țăvile cu bucate în vreme ce mai bine de o sută de invitați se delectau cu cele mai bune vinuri și mâncăruri.

„In cele din urmă se ivi și maharadjahul pe armăsarul său. Căpăstrul, șeaua și glesnele animalului erau acoperite cu ornamente bogate și o draperie splendidă acoperia crupa calului.”

Ca și ceilalți potentati hinduși, el dădea pentru săraci o cantitate de aur echivalentă cu greutatea sa, așa că poporul dorea să-l știe cât mai gras.

Palatul său dela Mysore avea 1000 de camere și era luminat de un milion de becuri electrice, de diferite culori.

Fațada edificiului se prezenta ca un uriaș joc de lumini și efectul depășea tot cecece s'a atribuit vreodată geniilor făcătoare de minuni din povestilor arabe.

Tradiții vechi se amestecau cu tot cecece viața avea mai modern în acest feeric palat. Uriașul șir de mese al banchetelor îi da ocol o cale ferată în miniatură pe care o locomotivă electrică trăcea un șir

de vagonete încărcate cu delicaturi din care oaspetii erau îmbiați să se servească.

Atunci când își primea tributul de la partizanii și prietenii săi, prințul sta pe un tron încrustat cu perle în sala cea mare a palatului său. Mai bine de 1200 hinduși s'au perindat anul trecut de ziua sa, pe dinaintea tronului.

Acum câțiva ani, maharadjahul a făcut o vizită în Statele Unite. El avea un fel foarte ciudat de a se adapta la viața țărilor străine. Religia îl oprea să consume alte alimente decât acelea produse în țara sa. De aceea, când pleca în călătorie, el lua cu sine vagoane întregi cu legume din Mysore și apă de băut din Gange, care bineînțeles era purificată.

El nu putea mânca la masă cu creștinii și alți necredincioși, dar găsisse o metodă ingenioasă și plină de curiozitate pentru ocolirea acestor dificultăți. Mânca înainte de sosi-



Alteța Sa Sri Krishnarajah Wadjar Bahadur, fostul Maharajah de Mysore

rea invitațiilor și apoi prezida din capul mesei privind, zâmbitor și cu interes cum oaspetii se delectau cu cele mai delicioase bucate creștine.

În timpul petrecut la Londra, el transformase una din camerele apartamentului său dela marele hotel Dorchester în templu hindus. Acolo, sta în fiecare dimineață câte zece minute în contemplație, dinaintea zeiței Chamundoswari, figură sacră la care familia sa se închina de generații.

Maharadjahul era însă un om plin de toleranță față de celelalte religii, atitudine ce s'a accentuat către sfârșitul vieții sale. În 1939 el vizită pe Papa Pius XII, la reședința de vară a acestuia, și-i oferi un concert de muzică indigenă din Mysore executat de o orchestră de mu-

mai deplină libertate și numai la ocazii mari sunt mânate către slăvele regale spre a fi îmbrăcați pentru ceremonie.

Purtarea tronului regal este încredințată numai elefantilor deia 60 de ani în sus. Greutatea acestuia este atât de mare încât numai animale de o excepțională robustețe îl pot duce. Același lucru se poate spune și despre „elefantul sfânt” care poartă imaginile divine ale Mysorei și este primit cu mare pompă. Pentru aceasta, se cere un exemplar frumos și răbdător. El costă între trei-patru milioane de lei astfel că numai Maharadjahul și templele își pot îngădui un asemenea lux.

Îmbrăcarea elefantului este o adevărată operațiune de înfrumusețare care începe cu spălarea și continuă cu picturi artistice, pensarea genelor, curățirea colților și uneori tăierea lor dacă între timp au crescut prea lungi. Acesta trebuie să fie un proces plictisitor și câteodată dureros dar animalele îl suportă cu neclintită răbdare.

Când tratamentul de înfrumusețare a luat sfârșit, elefanții, la un semn, îngenunchiază spre a fi îmbrăcați cu niște brocarturi grele de aur brodate și împodobite cu bijuterii. Un singur elefant poartă giuvaeruri de peste 2 sute milioane lei.

În tinerețea sa Maharadjahul era vestit pentru splendidele recepții pe cari le organiza cu ajutorul sutelor sale de dansatoare care de care mai frumoase, alese din toate colțurile răsăritului și chiar din Europa. Uneori, el oferia oaspeților niște banchete în grădinile feericului său palat.

Dar în locul mesușelor obicinuite la asemenea ocazii, bufetul era servit pe spinările suple și bronzate a trei sute de dansatoare, cari stau câte două ore îngenunchiate sub tăvile cu bucate în vreme ce mai bine de o sută de invitați se delectau cu cele mai bune vinuri și mâncăruri.

Era o încercare grea pentru aceste femei. Când și când câte unul dintre invitații princieri scăpa din grășală câte o bucățică de carne fierbinte sau un pahar cu șampanie spumegândă pe pielea goală a vreunui dintre ele. Nefericita trebuia să rămână însă neclintită dacă nu voia să-și atragă una din acele crunte pedepse cum numai Orientul știe să imagineze.

După banchet, fetele erau împărțite oaspeților prin litație, iar banii rezultați din aceste vânzări erau trimiși familiilor lor, care cu aceasta scăpau de sărăcie.

S'a întâmplat însă odată un accident care a introdus o notă tragică în atmosfera festivă a serii. O fetiță de vreo 16 ani, fusese adjudecată unui satir bătrân cu o înfățișare deosebit de respingătoare. Zadarnic se îndreptară privirile ei pline de implorare către oaspeții mai tineri și mai frumoși cari de pe la 7000 de rupii încercaseră a o licita.

Scotând un strigăt ea și duse mâna la gură și în clipa următoare se prăbuși sub efectul fulgerător al unei otrăvi orientale.

Dar toate acestea, după cum am mai spus, s'au întâmplat în tinerețea maharadjahului. În ultimii ani, el devenise un prinț luminat și cu obiceiuri aproape ascetice.



Maharadjahul de Mysore în cursul călătoriei sale în Statele Unite

zicanți maieni cari ședeau turcește, pe lespezile de marmură ale vilei. Papa fu încântat de această vizită și dăruie Maharadjahului un crucifix de ivoriu încrustat cu pietre scumpe.

Maharadjahul era un bun sportman și un pasionat vânător. Dobra câte doisprezece tigri într-o expediție, dar ceace-l interesa, în special erau câprioarele de munte.

Maharadjahul posedă cei mai frumoși elefanți pe cari un prinț îi putea avea în India, ceace e foarte mult. Numărul lor se ridică la vreo două sute și ținea foarte mult la ei, în ultimii ani mai cu seamă, cu mult mai presus decât la trupa sa de frumoase dansatoare.

Se considera ca o mare concesie chemarea oaspeților să asiste la îmbrăcarea elefanților regali în ziua procesiunilor festive.

Cu această ocazie animalele primiau hrană excepțional de bună și abundentă spre a li se asigura buna dispoziție.

În Mysore, elefantul trăiește tot timpul în aer liber îngrijit de doi mahauți și de mai mulți adolescenți cari din fragedă copilărie sunt pregătiți pentru această cinste.

Elefanții obicinuți sunt ținuți în lanțuri. Cei regali fac însă excepție. Ei trăesc tot anul într-o pădure rezervată lor, unde se bucură de cea

LUCRURI PE CARE NULE ȘTIE ORICINE

Pigmeii europeni

Descoperirea unei rase de pigmei în centrul Africei, în vastele păduri din Congo belgian a stârnit mult șgomot acum 30-40 de ani. Aceea a profesorului Thilemus, dela universitatea din Breslau ar merita aceeași cinste.

Studiind cu luare aminte scheletele oamenilor pitici descoperite în Silezia, în cursul unor cercetări arheologice și comparându-le cu alte oseminte găsite mai înainte în valea Rinului, ilustrul savant a ajuns la încheerea că Europa centrală a fost odinioară populată de o numeroasă și robustă rasă de pitici cu părul negru.

Acești pitici au populat Europa din cea mai veche antichitate sau, vorbind mai exact, din perioada neolitică; au fost foarte numeroși chiar în epoca de bronz. Ei formau în Silezia comunități puternice pe vremea imperiului roman și chiar după aceea, în cursul invaziei Slavilor, cart i-au nimicit după o luptă seculară.

Nu rareori se găsește în Franța și în Germania bărbați și femei foarte robusti și bine proporționați, având înălțimea de circa 1.45 m. Despre aceștia se spune că ar fi coborâtori direcți din rasa pigmeilor europeni.

Oamenii mici de statură, dacă se gădesc printre cititorii noștri, vor fi fericiți să aște ei aparțin unei rase nu de degenerați ci uneia dintre cele mai străvechi ramuri ale speciei umane.

Animale incendiare

Un orașel din interiorul Columbiei, Pinogana, a fost distrus în vremea din urmă, de un incendiu petrecut în împrejurări stranii.

Ca în toate regiunile hispano-americe, majoritatea caselor au madona sau sfântul lor de predicție, înaintea căruia arde neîntreput o candelă.

Șoarecele, omnivor ca nici un alt animal, abundă prin aceste locuințe. Unui din ei, împins de foame, se strecură până la candelă și începu să soarbă untdelemnul din ea. Vasul se răsturnă și flacăra candelii comunicându-se la acoperișul de pae, cuprinse în curând întreaga casă. Un vânt puternic făcu apoi restul.

U fapt identic s'a petrecut mai de mult în Anglia, la Whiston. O fer-

miera care se ducea la slujba bisericească de seară pusese lanterna aprinsă la ușa hambarului său pentru a căuta acolo ceva. Câinele văzând un șoarece care se strecura prin ușa întredeschisă, se repezi să-l înhațe și răsturnă lanterna care aprinse o clăie de fân.

Apoi focul cuprinse locuința, curtea și satul care fu distrus în întregime.



Mă uit și nu-mi vine să cred! Unul care cere pomana pe stradă și apoi își permite luxul de a pune să i se facă portretul în ulei!

Jos doctorii!

Statele Unite au fost totdeauna și rămân încă patria profesitor, a întemeietorilor de orașe și a... excentricilor.

Unul dintre acești „pastori ai poporului”, Dowie, care a fondat un oraș la 60 kilometri de Chicago pe frontiera canadiană și căruia i-a dat numele de Zona City, anunță prin ziare condițiunile cerute ori cărei persoane care solicită onoarea de a locui în noul oraș.

Cărciumarii, hangii, cafegii și ceilalți vânzători de băuturi alcoolice sunt excluși, tot astfel negustorii de tutun, farmacistii, droghistii și de ce? — negustorii de stridii.

În plus este interzis oricărui locuitor al acestui oraș ideal să practice medicina, chirurgia și dentistica.

Nu se spune dacă profesiunea de... bolnav este deasemenea interzisă.

SPECTACOLELE ZILEI

TEATRE :

TEATRUL COMEDIA: „Tălharii”.

CINEMATOGRAFE :

ARO: „Cetatea tăcerii”.
CAPITOL: „Isternul deșertului”.
CARLTON: „Întoarcerea în viață”.
ELYSEE: „Cine e Antonio Machin” și „Cei trei Codonas”.

FERINA: „Primul bal”.
MIORITA: „Stânca de mărgean” și „Jertfa supremă”.
OMNIA: „Viena cântă, Viena dansează” și „Aventurile lui Huchleberry Fynn”.
PALAS: „Prizonierele destinului” și „Miss Raffles”.
ROXY: „Pygmalion”.
SELECT: „La răsărire de vânturi”.
TRIANON: „Geronimo”.